

18 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ Χ΄ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 304/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εσωτερικά διοικητικά μέτρα σε αντίθεση προς εκτελεστές πράξεις — Ανάθεση ή αναδιανομή υπαλληλικών καθηκόντων — Δεν είναι εκτελεστή — Όροι — Περίπτωση ανάθεσης εκτελέσεως καθηκόντων Αστυνομικού Διευθυντή επαρχίας.

5

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της ανάκλησης της τοποθέτησής του ως αναπληρωτή αστυνομικού διευθυντή Πάφου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

Έχει νομολογηθεί πως η ανάθεση ή/και αναδιανομή καθηκόντων ενός υπαλλήλου που αντικειμενικά δεν επηρεάζει την υπόσταση ή ανέλιξή του στην υπηρεσία, θεωρείται εσωτερικό διοικητικό μέτρο που στοχεύει στην οργανωτική επάρκεια της υπηρεσίας και σαν τέτοια δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη. *Costea v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 115.

15

Παρόμοια ήταν και η προσέγγιση στην υπόθεση *Ζίγκας v. Δημοκρατίας*, καθώς επίσης και στις υποθέσεις *Σοφρωνίου v. Δήμου Έγκωμης*, *Αύρας v. Δήμου Πάνω και Κάτω Λακατάμιας* και *Κοκκάλογος v. Δημοκρατίας*. Η υπόθεση *Thrasivoulou v. Land Consolidation Authority* (1986) C.L.R. 1422, διαφοροποιείται από την παρούσα υπόθεση, ενόψει των δικών της περιστατικών.

20

Το Δικαστήριο υιοθέτησε την προσέγγιση που έγινε στις πιο πάνω αποφάσεις, διαχωρίζοντας την *Thrasivoulou* και λαμβάνοντας υπό-

4 Α.Α.Δ. Χατζηχριστοδούλου ν. Αρχηγού Αστυνομίας κ.ά.

ψη τα γεγονότα της υπό κρίση προσφυγής, έκρινε πως η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά εσωτερικό διοικητικό μέτρο.

5 Στον αιτητή ανατέθηκαν καθήκοντα Αναπληρωτή Αστυνομικού Διευθυντή Πάφου και η ανάθεση αυτή ήταν εκ της φύσεώς της προσωρινή μέχρι την επιστροφή του Αστυνομικού Διευθυντή ή την ανάθεση των καθηκόντων αυτών σε άλλον.

10 Η ανάθεση των καθηκόντων Αναπληρωτή Αστυνομικού Διευθυντή στον αιτητή δεν μπορούσε να επιφέρει οποιοδήποτε όφελος σ' αυτόν, ούτε να προοικονομεί τη μελλοντική του ανέλιξη στην ιεραρχία της Δύναμης. Επίσης η ανάκληση των καθηκόντων αυτών δεν επέφερε σ' αυτόν οποιαδήποτε ζημιά.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

Costea v. Republic (1983) 3 C.L.R. 115,

Ζύγκας ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1991) 4 Α.Α.Δ. 3327,

25

Σοφρώνιου ν. Δήμου Έγκωμης (1989) 3 Α.Α.Δ. 1977,

Λύρας ν. Δήμου Πάνω και Κάτω Λακατάμιας (1991) 4 Α.Α.Δ. 1361,

Κοκκάλος ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 2007,

30

Thrasivoulou v. Land Consolidation Authority (1986) 3 C.L.R. 1422.

Προσφυγή.

35

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Καθ' ου η αίτηση 1 με την οποία ανακάλεσε την τοποθέτηση του Αιτητή, σε Αστυνομικό Διευθυντή Επαρχίας Πάφου.

Παπαχαραλάμπους και Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

40

Μ. Φλωρέντζος, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

“Απόφαση και/ή διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η ανάκληση της τοποθέτησης του Αιτητού σε Αστυνομικό Διευθυντή Επαρχίας Πάφου, που έγινε στις 8.3.1995 είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη οποιασδήποτε νομικής αξίας.” 5

Ο αιτητής κατέχει το βαθμό του Αστυνομίου Α' στην Αστυνομική Δύναμη Κύπρου και υπηρέτησε ως επί το πλείστον στο Τμήμα Β του Αρχηγείου της Αστυνομίας. 10

Στις 31.10.94 μετατέθηκε στην Πάφο ως Βοηθός Αστυνομικός Αστυνομικός Διευθυντής. 15

Στις 2.1.95 ο Βοηθός Αρχηγός (Δ) εκ μέρους του Αρχηγού, με επιστολή του προς τον αιτητή, ανάθεσε σ' αυτόν καθήκοντα Αναπληρωτή Αστυνομικού Διευθυντή της Επαρχίας Πάφου από 3.1.95 και κατά τη διάρκεια της απουσίας του Αστυνομικού Διευθυντή Πάφου. Η ανάθεση των καθηκόντων αυτών στον αιτητή δημοσιεύθηκε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές της Αστυνομίας, Τόμος ΧΧΧVI, Αύξων Αρ. 2. 20

Στις 13.3.95 δημοσιεύτηκε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές Τόμος ΧΧΧVI, Αύξων Αρ. 11, ο διορισμός του Αναπληρωτή Ανώτερου Αστυνομίου Χρ. Χριστοδουλίδη σε Αναπληρωτή Αστυνομικό Διευθυντή Επαρχίας Πάφου από τις 13.3.95 και την ίδια ημερομηνία στις ίδιες Αστυνομικές Διαταγές δημοσιεύτηκε και η ανάκληση της ανάθεσης καθηκόντων στον αιτητή ως Αναπληρωτή Αστυνομικού Διευθυντή Πάφου από 13.3.95. (Παράρτημα Γ στην ένσταση). 25 30

Η ανάκληση των καθηκόντων αυτών του αιτητή προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή για το λόγο ότι παραβιάζει κάθε έννοια χρηστής διοίκησης και στερείται αιτιολογίας. 35

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση αντικρούει τα πιο πάνω και μεταξύ άλλων, με την προδικαστική του ένσταση εισηγείται ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν είναι εκτελεστή, δεδομένου ότι συνιστά διοικητικό μέτρο εσωτερικής φύσης. 40

Είναι η θέση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι δεν υπάρχει θέση ή βαθμός Αστυνομικού Διευθυντή και επομένως ούτε Αναπληρωτή Αστυνομικού Διευθυντή στην Αστυνομική

Δύναμη, αλλά μόνο ανάθεση τέτοιων καθηκόντων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9(2) του περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285. Συνεπώς, από τα πιο πάνω προκύπτει ότι τόσο η ανάθεση καθηκόντων όσο και η ανάκληση της ανάθεσης, συνιστούν απλά
5 εσωτερικά διοικητικά μέτρα και όχι εκτελεστές διοικητικές πράξεις.

Αντικρούοντας την πιο πάνω εισήγηση ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι με το διορισμό του αιτητή σε Αναπληρωτή Αστυνομικό Διευθυντή της Επαρχίας Πάφου, αυτός επωμίστηκε περισσότερα καθήκοντα και ευθύνες καθότι είχε καταλάβει μια ψηλή θέση στην ιεραρχία με αυξημένες προοπτικές για τη μελλοντική του ανέλιξη. Συνεπώς κατέληξε, η επίδικη πράξη δεν μπορεί να θεωρηθεί ως διοικητικό μέτρο εσωτερικής φύσεως.

Έχει νομολογηθεί πως η ανάθεση ή/και αναδιανομή καθηκόντων ενός υπαλλήλου που αντικειμενικά δεν επηρεάζει την υπόσταση ή ανέλιξή του στην υπηρεσία, θεωρείται εσωτερικό διοικητικό μέτρο που στοχεύει στην οργανωτική επάρκεια της υπηρεσίας και σαν τέτοια δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη.

Στην υπόθεση *Costea v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 115, στις σελ. 122-123 ειπώθησαν τα ακόλουθα:

25 “The jurisdiction of the Supreme Court under Article 146 is confined to administrative acts of an executory character. The character of the act derives from its repercussions in law and fact. It has been said time and again that if the acts affects the status of a public officer in the service, speaking of acts bearing on the
30 position of civil servants, it is executory. The status of an office may be affected by legal as well as factual changes in his position in the service. It is easy to identify legal changes and determine their effect on the status of an officer. Factual changes must be empirically examined in each case in order to get to the core of the matter. If they affect his status, they are executory but not
35 otherwise. The subject was discussed in detail by Triantafyllides, P., in *Chrystalla Yiallourou v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 214. Recently, opportunity arose to debate the same subject in *Karapataki v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 88. The
40 implications of a decision must be objectively examined. An act is executory if it objectively affects the position of an officer in the service. An act does not become executory merely because the officer concerned feels subjectively aggrieved. It is the objective insignia of the act that matters.

.....
The principle emerging, is that judicial control is available to safeguard the status of public officers in the interests of legality. It is administration subject to law, not administration by Court. Matters of internal administration are the exclusive province of the administration. Judicial review in that area is regarded as an unjustified interference with matters of pure administration, the province of the executive, not the judiciary. 5

The assignment of duties to the applicant, in this case, was a matter of internal administration and, as such, not amenable to review. The recourse does not, in my judgment, disclose a litigable cause and must be dismissed as ill-founded." 10

Παρόμοια ήταν και η προσέγγιση στην υπόθεση *Ζύγκας ν. Δημοκρατίας κ.ά.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 3327, καθώς επίσης και στις υποθέσεις *Σοφρώνιου ν. Δήμου Έγκωμης* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1977, *Λύρας ν. Δήμου Πάνω και Κάτω Λακατάμιας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1361 και *Κοκκάλος ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 2007. Η υπόθεση *Thrasivoulou ν. Land Consolidation Authority* (1986) 3 C.L.R. 1422, διαφοροποιείται από την παρούσα υπόθεση, ενόψει των δικών της περιστατικών. 15 20

Υιοθετώ την προσέγγιση που έγινε στις πιο πάνω αποφάσεις, διαχωρίζοντας την *Thrasivoulou*, και λαμβάνοντας υπόψη τα γεγονότα της υπό κρίση προσφυγής, κρίνω πως η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά εσωτερικό διοικητικό μέτρο. 25

Στον αιτητή ανατέθηκαν καθήκοντα Αναπληρωτή Αστυνομικού Διευθυντή Πάφου και η ανάθεση αυτή ήταν εκ της φύσεώς της προσωρινή μέχρι την επιστροφή του Αστυνομικού Διευθυντή ή την ανάθεση των καθηκόντων αυτών σε άλλον. Ο διορισμός στην Αστυνομική Δύναμη της Επαρχίας Πάφου του Αναπληρωτή Ανώτερου Αστυνόμου Χρ. Χριστοδουλίδη που είναι ανώτερος σε βαθμό από τον αιτητή, υπαγόρευσε και τον διορισμό του ως Αναπληρωτή Αστυνομικού Διευθυντή σε αντικατάσταση του αιτητή. Η ανάθεση των καθηκόντων Αναπληρωτή Αστυνομικού Διευθυντή στον αιτητή δεν μπορούσε να επιφέρει οποιοδήποτε όφελος σ' αυτόν, ούτε να προοιωνίσει τη μελλοντική του ανέλιξη στην ιεραρχία της Δύναμης. Επίσης η ανάκληση των καθηκόντων αυτών δεν επέφερε σ' αυτόν οποιαδήποτε ζημιά. 30 35 40

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προδικαστική ένσταση των

4 Α.Α.Δ. Χατζηχριστοδούλου ν. Αρχηγού Αστυνομίας κ.ά. Χρυσστομής, Δ.

καθ' ων η αίτηση είναι βάσιμη και συνεπώς είναι περιττή η εξέταση της ουσίας της υπόθεσης.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*